

839.

INSTRUKCJA MINISTRA FINANSÓW z dnia 7 czerwca 1950 r.

w sprawie przejścia przez Narodowy Bank Polski obsługi kasowej budżetu państwowego.

Na podstawie § 8 uchwały Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. Instrukcja Nr 5 w sprawie finansów i budżetów terenowych (Monitor Polski Nr A-57, poz. 657) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 lipca 1950 r. Narodowy Bank Polski przejmuje w zakresie, określonym niniejszą instrukcją, obsługę kasową budżetu państwowego, jako budżetu centralnego.

§ 2. 1. Uruchamia się przy wydziałach finansowych prezydiów powiatowych rad narodowych i rad narodowych miast stanowiących powiaty miejskie — placówki podległe oddziałom Narodowego Banku Polskiego pod nazwą: „Narodowy Bank Polski Kasa A . . .”, zwane w dalszym ciągu niniejszej instrukcji „kasami N. B. P.”.

2. W miastach, będących siedzibą prezydiów powiatowej rady narodowej i rady narodowej miasta, stanowiącego powiat miejski, kasy N. B. P. uruchamia się przy wydziale finansowym prezydium miejskiej rady narodowej.

3. W m. st. Warszawie oraz w m. Łodzi kasy N. B. P. uruchamia się przy pierwszych oddziałach (terenowych) wydziałów finansowych prezydiów rad narodowych tych miast.

4. W m. st. Warszawie dla zapewnienia sprawnej obsługi kasowej władz i urzędów administrujących dochodami budżetowymi oraz sumami niebudżetowymi Narodowy Bank Polski może w porozumieniu z kierownikiem Wydziału Finansowego Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy uruchamiać w miarę zachodzących potrzeb kasy N. B. P. przy innych oddziałach (terenowych) Wydziału Finansowego.

§ 3. Kasy N. B. P. przejmują z wydziałów finansowych prezydiów powiatowych rad narodowych oraz rad narodowych miast, stanowiących powiaty miejskie, jak również z oddziałów (terenowych) wydziałów finansowych (§ 2 ust. 3 i 4) obsługę kasową jednostek budżetu, obsługiwanych dotychczas przez wydziały finansowe oraz oddziały (§ 2 ust. 3 i 4) w zakresie przyjmowania wpłat i dokonywania wypłat na podstawie dowodów, wystawianych bądź zatwierdzanych przez wydziały finansowe lub oddziały (§ 2 ust. 3 i 4), a w szczególności:

- przyjmowanie wpłat w gotówce,
- dokonywanie wypłat w gotówce,
- przyjmowanie papierów wartościowych na podatki, oraz
- sprzedaż i przechowywanie znaków wartościowych.

§ 4. 1. Oddziały (terenowe) wydziałów finansowych prezydiów rad narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi oraz miast, stanowiących powiaty miejskie, prowadzi nadal we własnym zakresie działania obsługę kasową w zakresie poboru podatków, odprowadzając codziennie pobraną gotówkę do oddziałów lub kas N. B. P.

2. W miastach, stanowiących powiaty miejskie, w których wydział finansowy miejski oraz jeden lub więcej jego oddziałów (terenowych) posiadają wspólną halę operacyjną kasową, całkowitą obsługę kasową tych oddziałów przejmuje kasa N. B. P., uruchomiona przy wydziale finansowym.

§ 5. 1. Wydziały finansowe oraz oddziały (terenowe), przy których zostaną uruchomione kasy N. B. P., przekazują Narodowemu Bankowi Polskiemu do użytkowania wszelkie pomieszczenia skarbcowe i kasowe wraz z kluczami oraz z całkowitym urządzeniem i pomocami technicznymi.

2. Posiadane zapasy znaków wartościowych podlegają przekazaniu kasom N. B. P., zaś depozyty rzeczowe i depozyty w papierach wartościowych — oddziałom N. B. P., a jeżeli w siedzibie danego wydziału finansowego nie ma oddziału N. B. P. — Oddziałowi Banku Rolnego.

3. Przekazania pomieszczeń, kluczy, urządzeń i pomocy technicznych tudzież zapasów znaków wartościowych, depozytów rzeczowych oraz depozytów w papierach wartościowych należy dokonać protokółarnie, dokonując jednocześnie odpowiednich wpisów do właściwych ksiąg i zapisów.

§ 6. 1. Wydziały finansowe oraz oddziały (terenowe), przy których zostaną uruchomione kasy N. B. P., obejmują całkowitą gospodarczą obsługę tych kas w zakresie opału, światła, zachowania czystości itp.

2. Do czasu zorganizowania przez Narodowy Bank Polski ochrony zapewniającej bezpieczeństwo kas i skarbów,

wydziały finansowe oraz oddziały (terenowe), przy których zostaną uruchomione kasy N. B. P., obowiązane są ustanowić w porozumieniu z oddziałami Narodowego Banku Polskiego stałe dyżury, czynne przez całą dobę.

3. Kierownicy wydziałów finansowych oraz oddziałów (terenowych), przy których zostaną uruchomione kasy N. B. P., obowiązani są udzielać kasom tym wszelkiej niezbędnej pomocy, a w szczególności przydzielać pracownikom wydziałów (oddziałów) dla zastąpienia pracowników kas N. B. P. w przypadku ich choroby bądź nieprzewidzianej nieobecności do czasu delegowania pracowników przez Oddział Narodowego Banku Polskiego.

§ 7. 1. Rozrachunek z tytułu świadczeń, wymienionych w § 6 ust. 1 i 2, za rok 1950 — nastąpi centralnie.

2. Rozliczenie za, przejęte pomieszczenia, urządzenia i pomoce techniczne (§ 5) oraz zasady rozliczeń za świadczenia, wymienione w § 6, za r. 1951 — zostaną unormowane w drodze odrębnej instrukcji.

§ 8. Do czasu wydania dalszych zarządzeń oddelegowuje się do służby w kasach N. B. P. pracowników wydziałów finansowych oraz oddziałów (§ 2 ust. 3 i 4) zatrudnionych dotychczas w referatach rachunkowości budżetowej i podatkowej przy czynnościach kasowych (kasjerzy i skarbnicy).

§ 9. 1. Osobna instrukcja ustali tryb postępowania i zasady współdziałania wydziałów finansowych oraz oddziałów (§ 2 ust. 3 i 4) z kasami N. B. P.

2. Szczegółowy zakres działania oraz tryb postępowania kas N. B. P. ustala instrukcje Narodowego Banku Polskiego, zatwierdzone przez Ministra Finansów.

§ 10. Przejęcie przez Narodowy Bank Polski obsługi kasowej budżetów dotychczasowych związków samorządu terytorialnego, jako budżetów terenowych — zostanie uregulowane w drodze osobnej instrukcji.

§ 11. Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1950 r.

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski

840.

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICZWA

z dnia 12 czerwca 1950 r.

w sprawie dopuszczenia niektórych osób do wykonywania czynności pomocnika (asystenta) mierniczego górniczego.

Na podstawie art. 162 ust. 2 prawa górniczego (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 85, poz. 654, z 1938 r. Nr 91, poz. 627, z 1947 r. Nr 24, poz. 93 i z 1947 r. Nr 65, poz. 383) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwala się Wyższemu Urzędowi Górniczemu, po zasięgnięciu opinii organizacji miernictwa górniczego, nadać uprawnienia oraz tytuł pomocnika (asystenta) mierniczego górniczego również osobie, która:

- posiada obywatelstwo polskie,
- włada biegle językiem polskim w słowie i w piśmie,
- nie jest pozbawiona z mocy wyroku sądowego zdolności do piastowania urzędów publicznych,
- przedstawi jeden z następujących dowodów posiadania wykształcenia teoretycznego i praktyki zawodowej:
  - świadcstwo ukończenia szkoły technicznej oraz dowód odbycia ośmioletniej praktyki przy miernictwym górniczym, lub
  - dowód odbycia co najmniej dwunastoletniej praktyki przy miernictwym górniczym,
- udowodni swe uzdolnienie praktyczne i teoretyczne przez poddanie się z pomyślnym wynikiem egzaminowi przed osobną komisją, ustanowioną przy Wyższym Urzędzie Górniczym.

2. W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi:

- Prezes Wyższego Urzędu Górniczego lub wyznaczona przezeń osoba jako przewodniczący komisji,
- przedstawiciele Ministerstwa Górnictwa i Związku Zawodowego Górników,
- znawcy poszczególnych przedmiotów, powołani przez przewodniczącego komisji spośród praktykujących miernicznych górniczych i wykładowców zawodowych szkół licealnych.

§ 2. 1. Egzamin na pomocnika (asystenta) mierniczego górniczego składa się z egzaminu pisemnego i ustnego:

- egzamin pisemny polega na wykonaniu pomiarów poziomych i wysokościowych na kopalni. Rozmiary prac winny być tak wybrane, aby przeciętny pracownik mógł je wykonać w terenie i w biurze w ciągu 2 tygodni. Cała praca winna być wykonana samodzielnie i własnoręcznie;
- egzamin ustny obejmuje dziedziny: techniczną i prawną oraz geologiczną.

W dziedzinie technicznej kandydat winien wykazać znajomość różnych metod mierzenia (miernictwo powierzchniowe i górnicze).

W dziedzinie prawa winien wykazać się znajomością przepisów prawa górniczego oraz przepisów, dotyczących prawidłowego i bezpiecznego prowadzenia zakładów górniczych.

Egzamin z geologii odbywa się w zakresie programu szkoły licealnej górniczo-mierniczej. Kandydaci, którzy przedstawiają świadectwo ukończenia takiej szkoły lub szkoły równorzędnej ze stopniem co najmniej dostatecznym z geologii, są zwolnieni od egzaminu z geologii.

2. Postępowanie przy wymienionych egzaminach prowadzi się zgodnie z przepisami rozdz. III. rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 października 1933 r. o egzaminach osób, ubiegających się o uprawnienia do wykonywania zawodu mierniczego górniczego (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 92, poz. 709) bez uwzględnienia przepisów dotyczących rysunku próbnego oraz obowiązku stosowania § 10 (4) tegoż rozporządzenia.

3. Osoby, o których mowa w art. 162 ust. 2 prawa górniczego, wykazują dostateczne uzdolnienie praktyczne z zakresu miernictwa górniczego w sposób przewidziany w § 2 niniejszego zarządzenia i uzyskują tytuł pomocnika (asystenta) mierniczego górniczego.

§ 3. Pomocnik (asystent) mierniczego górniczego uprawniony jest do dokonywania:

- 1) pomiarów poligonowych i niwelacyjnych, opartych na pomiarach podstawowych;
- 2) pomiarów uzupełniających;
- 3) wyznaczania filarów ochronnych;
- 4) na zlecenie pisemne mierniczego górniczego czynności pomiarowych, obliczeniowych i rysowniczych w zakresie pomocniczych czynności pomiarowych;
- 5) za zgodą Wyższego Urzędu Górniczego na wnioski mierniczego górniczego:

- a) pomiarów orientacyjnych i nawiązujących na powierzchni i w kopalni,
- b) pomiarów podstawowych na powierzchni i w kopalni między głównymi wyrobiskami górniczymi (szyby, przekopy upadkowe łączące kopalnię z powierzchnią),
- c) pomiarów podstawowych dla pól górniczych lub terenów eksploatacyjnych,
- d) pomiarów badawczych dla ustalenia wpływów eksploatacji górniczej na powierzchnię (ruchy terenu, zanik wody itp.),
- e) pomiarów i czynności, które ze względu na bezpieczeństwo ruchu kopalni lub bezpieczeństwo powierzchni zostały nakazane do wykonywania przez Wyższy Urząd Górniczy pod nadzorem mierniczego górniczego.

§ 4. Plany robót, wymienionych w § 3, sporządzane przez pomocnika (asystenta) mierniczego górniczego wymagają dla swej ważności podpisu mierniczego górniczego i pomocnika (asystenta) mierniczego górniczego.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1951 r.

MINISTER GÓRNICICTWA

R. Nieszporek

841.

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO z dnia 11 maja 1950 r.

w sprawie dodatkowego znakowania mięsa w zależności od jego przeznaczenia.

Na podstawie art. 4. ust. 3 i 4 ustawy z dnia 10 lutego 1949 r. o obrocie zwierzętami gospodarskimi i produktami uboju oraz o ich przetwórstwie (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 135) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych, co następuje:

§ 1. Organy urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa — niezależnie od znakowania mięsa w wyniku urzędowego badania na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 60, poz. 454 i z 1938 r. Nr 18, poz. 132) — obowiązane są znakować dodatkowo mięso w zależności od tego, czy jest ono przeznaczone do obrotu, czy też do spożycia we własnym gospodarstwie domowym właściciela zwierzęcia.

§ 2. Mięso niezdatne do spożycia nie podlega dodatkowemu znakowaniu.

§ 3. Do dodatkowego znakowania mięsa należy używać pieczęci w kształcie prostokąta o długości boków 3 cm X 5 cm z napisem:

1) „Ubój domowy”, gdy chodzi o mięso, przeznaczone do spożycia we własnym gospodarstwie domowym właściciela zwierzęcia;

2) „Ubój do obrotu”, gdy chodzi o pozostałe mięso.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 2 miesięcy od daty ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO T. Dietrich
MINISTER ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH
J. Dąb-Kociół

DZIAŁ II

SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

842.

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO z dnia 12 stycznia 1950 r.

w sprawie ustalenia wzoru pokwitowania, wydawanego osobom odstępującym przy przemiele gospodarczym zboże na rzecz Państwa oraz w sprawie kosztów transportu odstąpionego zboża do punktu odbioru.

Stosownie do § 5 i 6 ust. 2 rozporządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 29 grudnia 1949 r. w sprawie odstępowania przy przemiele gospodarczym niektórych rodzajów zboża na rzecz Państwa (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 2, poz. 8) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osobom, które odstąpiły przy przemiele gospodarczym zboże na rzecz Państwa, wydaje się pokwitowanie według wzoru załączonego do niniejszego zarządzenia.

§ 2. 1. Ustala się następujące stawki za transport zboża, odstąpionego na rzecz Państwa, do punktu odbioru, wyznaczonego przez powiatową ekspozyturę przedsiębiorstwa państwowo - spółdzielczego „Polskie Zakłady Zbożowe”:

1) z odległości do 2 km. za każdą tonę	zł. 250.—
2) „ od 2 do 4 km. „ „	„ 330.—
3) „ 4 „ 6 „ „ „	„ 420.—
4) „ 6 „ 8 „ „ „	„ 500.—
5) „ 8 „ 10 „ „ „	„ 580.—
6) powyżej 10 km. za każdy następny ton/km. dolicza się zł. 45.—	

2. Stawki, wymienione w ust. 1, obejmują wynagrodzenie za transport zboża bez względu na rodzaj środków transportowych oraz za wyładunek na rampę punktu odbioru.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO T. Dietrich

Załącznik do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 12 stycznia 1950 r. (poz. 842).

..... dnia .. 195 .. r.

Nazwa lub stempel młyna
(kaszarni lub punktu wymiany)

POKWITOWANIE Nr .....

Stwierdza się, że Ob. .... zamieszkały
..... gmina ..... w dniu
..... przy oddawaniu zboża do przemłynu gospodarczego, odstąpił poniżej wymienione ilości zboża na rzecz Państwa:

Lp.	Poziycja książki przemiał	Dostarczono do przemiału		Odstąpiono na rzecz Państwa	Po cenie z. za 100 kg	Po wypłacie	Uwagi
		rodzaj	i ilość kg				
1.		pszenica		20			
2.		jęczmień		15			
3.		owies		1 ^o			
4.		mieszanka		10			

Razem zł. ....

podpis właściciela lub kierownika młyna
(kaszarni, punktu wymiany)

Za wyżej wymienioną ilość zboża odstąpionego na rzecz Państwa otrzymałem dnia ..... zł. ....

(słownie) .....

.....
podpis dostawcy